

Juego de Tronos, més que un llibre, una llegenda

Cultura, 15/12/2011

Article publicat a [Adria's News](#): Potser si us dic [Canción de Hielo y Fuego](#) no tots sabreu a què em refereixo, però en canvi, si us parlo de [Juego de Tronos](#), m'imagino que ja estareu situats. I és que aquesta saga de set llibres –de moment, n'hi ha cinc al mercat– escrits per l'escriptor nord-americà George R. R. Martin, més que esdevenir una sèrie de *best-sellers* s'ha convertit en una llegenda, consagrant-lo com al més gran referent, després de J. R. R. Tolkien, de la fantasia èpica moderna. **La història** És difícil explicar l'argument de *Juego de Tronos* amb poques línies ja que aquest és força complex i no se'n pot obviar cap part, però, en canvi, sí que es pot definir amb una sola paraula: poder.??? La recerca del poder sempre ha estat un tema recurrent en la història de la literatura, però Martin ha aconseguit fer d'aquesta paraula tot un món: matrimonis de conveniència, traïcions, intriga política, campanya militar, manipulació, suborns i seducció sense límits, acompanyats d'un

enorme *background* que permet que el lector s'introdueixi plenament a la història, que es podria qualificar com una edat medieval paral·lela a la nostra. I és que Martin, per tal de dissenyar tot aquest món i fer-lo creïble als ulls dels lectors, ha desenvolupat una geografia, unes cases nobiliàries, uns costums, unes religions, uns models de successió i una infinitat de detalls més que donen color a una història molt ben elaborada.??????? La seva prosa, senzilla i entenedora a diferència de moltes altres novel·les de temàtica semblant, també facilita la comprensió i l'assimilació de tota aquest munt d'informació, evitant que et perdís en un mar de topònims i antropònims. La guia de personatges al final dels llibres també és una ajuda important, sobretot pels que comencen aquesta aventura literària. **Emblema de la casa Targaryen Els personatges** Els personatges són un dels punts clau de la història, si no el que més. Martin ha estat ambiciós i ha volgut crear personatges per a tots els gustos, plens de girs inesperats, on no hi ha ni bons ni dolents, on no tots són blancs o negres, sinó que estan formats per tons més aviat grisos, amb llums i ombres, virtuts i defectes, actuant sempre d'acord amb els seus interessos, de manera que no et condiciona en cap moment indicant-te explícitament quins són els herois de la història; et dóna llibertat per triar els teus. Aquests elements no fan més que ressaltar la creativitat dels llibres i, sobretot, la versemblança de la història ja que una de les coses més difícils d'aconseguir pels escriptors és que els personatges semblin humans i no caricatures amb un o tres trets diferencials. Martin, però, ho aconsegueix, dissenyant una pila de personatges plens, amb un passat, un present i un futur. **Els capítols** George R. R. Martin ha distribuït la història per capítols, cadascun narrat per un personatge diferent. Aquesta original peculiaritat ofereix al lector diversos punts de vista i alhora permet que els eixos espaciotemporals siguin diferents en cada episodi. Tampoc s'ha de caure en l'error de pensar que pel fet que un personatge tingui capítol propi serà més important que un altre que no en té. Alguns, potser només són els "ulls" dels autèntics protagonistes. Martin, a més a més, també ha aconseguit sobreposar-se a un altra dificultat pels novel·listes. Podríem afirmar que, en general, la majoria d'escriptors són els amos de les seves històries quan no hauria de ser pas així; són les històries les que haurien de regir els escriptors ja que si la història dicta que un personatge ha de morir o ha de desaparèixer, haurà de ser així, per molt que li dolgui a l'escriptor ja que si no ho fes, estaria perjudicant la seva obra. Però Martin ho té ben clar i no té cap mena de problema per eliminar els seus personatges quan creu que el seu paper a la saga ja s'ha acabat, encara que siguin protagonistes. **Els tabús de la literatura** Una altra de les barreres que Martin ha aconseguit traspassar és la del llenguatge. Molts, escriptors, crítics, i lectors no estan acostumats o fins i tot veuen agosarat que un llibre contingui insults o bé que descriu explícitament escenes sexuals. George

R. R. Martin, en canvi, no cau pas en aquest tabú, ben al contrari: la història és la que és i el món de *Juego de Tronos*, com el nostre, no és un món cast, sinó que els personatges tenen unes necessitats sexuals –ben sovint amb segones intencions –que l'autor no s'entesta en amagar. Martin tampoc té problemes en introduir un *fill de puta* de tant en tant; al cap i a la fi, quantes vegades sentim aquest insult al llarg de la setmana, nosaltres? **La fantasia** Molts pensen que el mot fantasia en si equival a màgia i no sempre és així. En el cas de *Juego de Tronos*, la màgia hi és present, però és gairebé inexistent ja que només es presenta de forma indirecta, molt subtil, i sempre entesa com un ens desconegut, el qual és temut pel poble ras. És més una mística i un element que s'atribueix a la ignorància que no pas un conjunt d'encanteris, conjunts i paraules ridícules. Títol de la sèrie de televisió d'HBO **La sèrie** ??Sens dubte la sortida del cinquè llibre, però sobretot l'emissió de la [sèrie de televisió](#), ha estat un dels al·licients més importants a l'hora d'atreure nous lectors. Reconec que la sèrie està prou bé i n'estic segur que la feina que suposa traslladar a la pantalla tota la macroobra de Martin no ha de ser feina fàcil, al contrari, haver de reduir en deu capítols tota la història ha de ser molt complicat. Ja no cal dir que seria impossible plasmar en un llargmetratge tota la narració; es necessitaria, com a mínim, un "molllargmetratge".?? De tota manera, la sèrie té un punt decebedor pels lectors dels llibres, però ja se sap, sempre que s'adapta un text popular al cinema o a la televisió ocasiona malestar entre els seus seguidors ja sigui perquè es retallen escenes, se n'afegeixen de noves o en canvien d'altres. Potser, però, l'element que més se sol criticar és que els actors que encarnen els personatges són diferents de la imatge que desprenen els llibres. Per tant, si esteu dubtant entre la sèrie i el llibre us dic rotundament: el llibre. **Una llegenda** Martin ha aconseguit que no només els joves, potser el públic més avesat a la literatura fantàstica a causa dels prejudicis que els "adults" li atorguen injustament al gènere, sinó que tothom, també els més grans, gaudeixin de *Juego de Tronos*. I us dono fe que *Canción de Hielo y Fuego* no és només una moda passatgera, sinó més aviat un nou cànon que ha vingut per quedar-se. El que és evident és que Martin ha fet història, aconseguint arrossegar milers de milers de lectors d'arreu del món. Però el que és més important, segurament aconseguirà el somni de qualsevol escriptor: immortalitzar la seva obra. I parafrasejant la cèlebre frase de la Reina Cersei Lannister: "Cuando se juega al Juego del Tronos sólo se puede ganar o morir, no hay puntos intermedios", us dic: "Cuando se lee el Juego de Tronos sólo se puede pasarlo muy bien o pasarlo fantásticamente bien, no hay puntos intermedios".